

Rekommendation

om utarbetande av återhämtningsplaner

Rekommendation om utarbetande av återhämtningsplaner

Innehåll

1.	Sammanfattning	3
2.	Bakgrund och motiv	4
3.	EBA:s rekommendation om införande av en EU-omfattande mall för återhämtningsplaner	6
	EBA:s rekommendation om utarbetande av återhämtningsplaner	8
	Bilaga 1	11
	Bilaga 2	13
	Mall för återhämtningsplaner	13
	A. Allmän översikt	13
	B. Återhämtningsplanens centrala komponenter	16
	C. Uppföljning	20
4.	Återkoppling på det offentliga samrådet	21
5.	Bekräftelse av att riktlinjerna och rekommendationerna följs	22

1. Sammanfattning

1. Den bifogade rekommendationen om utarbetande av återhämtningsplaner grundas på Europeiska bankmyndighetens (EBA) skyldighet i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 (nedan kallad *EBA-förordningen*) att bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling. EBA:s tillsynsstyrelse beslutade att det lämpligaste sättet att fullgöra detta ansvar till dess att kommissionens förslag till direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (nedan kallat *krishanteringsdirektivet*) antas var att utfärda en rekommendation om utarbetande av återhämtningsplaner till de nationella behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i EBA-förordningen.
2. Med tanke på att minst 15 banker i unionen redan har börjat utarbeta återhämtningsplaner på initiativ från rådet för finansiell stabilitet (FSB) och att andra nationella initiativ pågår, är syftet med rekommendationen att garantera att planerna är enhetliga på unionsnivå och skapa konvergens om de högsta standarderna genom att utvidga kravet att utarbeta återhämtningsplaner till att omfatta de europeiska kreditinstitut som anges i bilagan till rekommendationen och se till att planerna behandlas i de respektive tillsynskollegierna, som står under nära övervakning av EBA.
3. Koncernåterhämtningsplaner bör utarbetas enligt de internationella standarder som har överenskommit inom ramen för rådet för finansiell stabilitet och enligt mallen i bilaga 2. Mallen bygger på EBA:s diskussionsdokument om återhämtningsplaner, som offentliggjordes den 15 maj 2012, och omfattar de viktigaste faktorer och frågor som bör tas upp i en återhämtningsplan.

2. Bakgrund och motiv

4. Flera banker ute i medlemsstaterna utarbetar för närvarande återhämtningsplaner enligt initiativ såväl på internationell nivå som på EU-nivå.
5. På internationell nivå samordnas initiativen för återhämtnings- och rekonstruktionsplanering, som stöddes av G-20-ledarna vid toppmötet i Pittsburgh 2009, inom ramen för rådet för finansiell stabilitet, som i sina "Grunddrag för effektiva rekonstruktionssystem för finansiella institut" (Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions) identifierar de huvudinslag som bör ingå i återhämtnings- och rekonstruktionsplaner. FSB:s rekommendation är att alla globala systemviktiga finansiella institut och andra institut som kan påverka den finansiella stabiliteten om de hamnar på obestånd utarbetar återhämtnings- och rekonstruktionsplaner.
6. På EU-nivå antog Europeiska kommissionen den 6 juni 2012 förslaget till direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag på grundval av Europeiska unionens råds slutsatser om förebyggande, hantering och lösning av kriser av den 18 maj och den 7 december 2010, där rådet förespråkar att återhämtnings- och rekonstruktionsplaner ska utarbetas åtminstone för kreditinstitut som omfattas av tillsyn av en gränsöverskridande stabilitetsgrupp. I förslaget beskrivs bland annat återhämtnings- och rekonstruktionsplanernas art och innehåll, tillämpningsområdet stakas ut och EBA:s och de nationella behöriga myndigheternas roll och befogenheter tydliggörs.
7. Flera medlemsstater har emellertid redan infört eller börjat utarbeta särskild lagstiftning om återhämtnings- och rekonstruktionsplaner. I flera fall är dessa initiativ följden av en uttrycklig begäran att reformera rekonstruktionssystemen inom ramen för IMF:s/EU:s finansiella stödprogram. Dessutom har flera nationella behöriga myndigheter deltagit direkt i utarbetandet av återhämtnings- och rekonstruktionsplaner, även där det inte finns särskild lagstiftning på detta område, på grund av att de som FSB-medlemmar deltar i det internationella arbetet kring systemviktiga finansinstitut.
8. EBA:s befogenheter och uppgifter på detta område kommer att fastställas i krishanteringsdirektivet, men enligt artikel 25 i EBA-förordningen har myndigheten redan den allmänna uppgiften att bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling. Mot bakgrund av detta och med tanke på utvecklingen på internationell och nationell nivå beslutade EBA att inleda en diskussion och inhämta synpunkter från intressenterna redan i ett tidigt skede av processen. Målet är att återhämtningsplaner ska bli ett allmänt krav i EU-lagstiftningen.
9. I detta syfte offentliggjorde EBA den 15 maj 2012 ett diskussionsdokument om återhämtningsplaner (nedan kallat *diskussionsdokumentet*) som omfattar de viktigaste faktorerna och frågorna som bör behandlas i en återhämtningsplan enligt FSB:s "Grunddrag för effektiva rekonstruktionssystem för finansinstitut". Diskussionsdokumentet innehåller ett

förslag till mall för återhämtningsplaner. EBA mottog sammanlagt 25 svar på diskussionsdokumentet (varav fem inte offentliggjordes på EBA:s webbplats på respondenternas begäran). Återkopplingen om mallens struktur och innehåll var generellt positiv.

10. Diskussionsdokumentet utgör ett lämpligt underlag för EBA:s regleringsuppgifter enligt krishanteringsdirektivet, dvs. att se till att återhämtningsplaner utarbetas och bedöms på ett enhetligt sätt inom unionen. En gemensam europeisk referensram för de nationella behöriga myndigheterna kommer dock inte att tas fram förrän lagstiftningsförfarandet för krishanteringsdirektivet har slutförts.
11. EBA har utarbetat denna rekommendation för att fylla denna tidslucka och främja utarbetandet av återhämtningsplaner och vägledning i syfte att skapa konvergens om de högsta standarderna. Rekommendationen riktas till de nationella behöriga myndigheter som har tillsynsansvar för de kreditinstitut som anges i bilaga 1 till rekommendationen. Enligt rekommendationen bör de berörda behöriga myndigheterna se till att koncernåterhämtningsplaner utarbetas och läggs fram för tillsynsmyndigheterna senast vid årsslutet 2013. När det gäller återhämtningsplanernas innehåll rekommenderar EBA att de följer FSB:s ram och de standarder som anges i den mall som bifogas rekommendationen. I fråga om bedömningen av återhämtningsplanerna ska koncernåterhämtningsplaner läggas fram och diskuteras i tillsynskollegierna, som bör enas om en gemensam bedömningsgrund.

3. EBA:s rekommendation om införande av en EU-omfattande mall för återhämtningsplaner

Rekommendationens status

1. Rekommendationen i detta dokument utfärdas enligt en dubbel rättslig grund bestående av artiklarna 16.1 och 25.1 i EBA-förordningen. Enligt artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.
2. I rekommendationen lämnar EBA sina synpunkter på lämpliga tillsynsmetoder inom ramen för EU-systemet för finansiell tillsyn (ESFS) när det gäller utvecklingen och samordningen av en ändamålsenlig och konsekvent återhämtningsplanering i syfte att minimera eventuella systemeffekter vid konkurser. EBA förväntar sig således att rekommendationen följs av alla berörda nationella behöriga myndigheter. De behöriga myndigheter som omfattas av rekommendationen ska följa rekommendationen genom att på lämpligt sätt inbegripa den i sin tillsynspraxis (t.ex. genom att ändra den rättsliga ramen eller tillsynsförfarandena).

Rapporteringskrav

3. I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska varje behörig myndighet bekräfta att den följer eller tänker följa denna rekommendation. Om en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen ska den senast den 23 mars 2013 informera EBA och ange skälen för detta. Om en behörig myndighet inte informerar EBA inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att myndigheten inte följer riktlinjen. Bekräftelser ska skickas genom användning av formuläret i avsnitt 5 till compliance@eba.europa.eu med referensen "EBA/REC/2013/02". Bekräftelserna ska lämnas av personer som är bemyndigade att rapportera om efterlevnadsfrågor på de behöriga myndigheternas vägnar.
4. Bekräftelserna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

Innehåll

EBA:s rekommendation om utarbetande av återhämtningsplaner	8
Bilaga 1	11
Bilaga 2	13
Mall för återhämtningsplaner	13
A. Allmän översikt	13
B. Återhämtningsplanens centrala komponenter	16
C. Uppföljning	20

EBA:s rekommendation om utarbetande av återhämtningsplaner

EUROPEISKA BANKMYNDIGHETENS TILLSYNSSTYRELSE har antagit denna rekommendation

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, särskilt artiklarna 16.1 och 25.1,

med beaktande av Europeiska bankmyndighetens (EBA) beslut EBA DC 001 av den 12 januari 2011 om antagande av arbetsordningen för EBA:s tillsynsstyrelse, särskilt artiklarna 3.5 och 14.2, och av följande skäl:

- (1) I enlighet med slutsatserna från G-20-ledarna vid toppmötet i Pittsburgh 2009 utfärdade rådet för finansiell stabilitet "Grunddrag för effektiva rekonstruktionssystem för finansiella institut" i oktober 2011. I dokumentet anges de huvudinslag som FSB anser vara nödvändiga för ett effektivt återhämtningssystem, inbegripet särskilda krav på återhämtnings- och rekonstruktionsplanering.
- (2) Enligt Europeiska unionens råds slutsatser om förebyggande, hantering och lösning av kriser av den 18 maj och den 7 december 2010 bör återhämtnings- och rekonstruktionsplaner åtminstone utarbetas för kreditinstitut som planeras omfattas av tillsyn av en gränsöverskridande stabilitetsgrupp, och det bör genomföras krissimuleringsövningar inom denna före utgången av 2012.
- (3) I detta syfte offentliggjorde EBA den 15 maj 2012 ett diskussionsdokument om återhämtningsplaner som omfattar de viktigaste faktorerna och frågorna som bör behandlas i en återhämtningsplan enligt FSB:s "Grunddrag för effektiva rekonstruktionssystem för finansinstitut". Diskussionsdokumentet innehåller ett förslag till mall för återhämtningsplaner. Återkopplingen om mallens innehåll var generellt positiv, och en del av de mottagna synpunkterna har beaktats i den mall som bifogas denna rekommendation.
- (4) Flera medlemsstater överväger att införa eller har redan infört krav på återhämtningsplaner för banker, som följs på nationell nivå.
- (5) Den 6 juni 2012 offentliggjorde Europeiska kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om inrättande av en ram för återhämtning och rekonstruktion av kreditinstitut och värdepappersföretag (COM(2012)0280 final).
- (6) För att främja utarbetandet av enhetliga återhämtningsplaner inom unionen

och skapa konvergens om de högsta standarderna rekommenderas de behöriga myndigheterna att fram till dess att lagstiftningsförslaget antas se till att åtminstone de bankkoncerner som anges i bilagan till denna rekommendation utarbetar återhämtningsplaner och diskuterar dem med tillsynskollegierna, under övervakning av EBA.

(7) Denna rekommendation ska offentliggöras på EBA:s webbplats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. De behöriga myndigheter som anges i bilaga 1 rekommenderas i egenskap av hemstatsmyndigheter med ledande ansvar för tillsyn av kreditinstitut att se till att dessa kreditinstitut utarbetar och lägger fram koncernåterhämtningsplaner inför sina behöriga myndigheter senast den 31 december 2013.
2. Koncernåterhämtningsplanerna bör utarbetas enligt mallen i bilaga 2, som följer de internationella standarder som överenskommits inom ramen för rådet för finansiell stabilitet (FSB).
3. Mallen bör betraktas som en vägledning om hur koncernåterhämtningsplaner bör utformas och utarbetas.
4. Eventuella avvikelser från de standarder som anges i mallen ska motiveras på objektiva grunder, och de berörda kreditinstituten ska ange dokumenterade skäl till sådana avvikelser.
5. De behöriga myndigheter som anges i bilaga 1 bör diskutera utarbetandet av koncernåterhämtningsplanerna samt de koncernåterhämtningsplaner som läggs fram för dem med andra behöriga myndigheter som deltar inom det berörda tillsynskollegiet; de bör tillsammans överväga återhämtningsplanerna för de institut som ingår i koncernen, om sådana har utarbetats. Om krishanteringsgrupper har inrättats inom ramen för FSB bör de relevanta resultaten av dessa beaktas i det berörda tillsynskollegiets diskussioner.
7. Alla behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegier bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att information om koncernåterhämtningsplaner förblir konfidentiell.
8. Behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegier bör dessutom vinnlägga sig om att nå en gemensam överenskommelse om hur bedömningen av de upplysningar som lämnas av kreditinstituten i koncernåterhämtningsplanerna ska ske.
9. De behöriga myndigheter som anges i bilaga 1 bör tillämpa denna rekommendation och se till att de kreditinstitut som anges i punkt 1 i denna rekommendation följer rekommendationen för att på så sätt underlätta en snabb utveckling och bedömning av lämpliga koncernåterhämtningsplaner.

Utfärdad i London den 22 januari 2013

Andrea Enria (EBA:s ordförande)

Bilaga 1

I följande förteckning anges de kreditinstitut som berörs av denna rekommendation samt de behöriga myndigheter som har det primära tillsynsansvaret för dessa kreditinstitut.

	Bankens namn	Nationell behörig myndighet
1	Erste Group Bank AG	Finanzmarktaufsicht (finansmarknadsmyndighet)
2	Raiffeisen Zentralbank AG	
3	KBC Group NV	Banque Nationale de Belgique (Belgiens centralbank)
4	Dexia	
5	Bank of Cyprus Public Company Limited	Central Bank of Cyprus (Cyperns centralbank)
6	Cyprus Popular Bank Public Co Ltd	
7	Bayerische Landesbank	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Deutsche Bundesbank (Tysklands centralbank)
8	Commerzbank AG	
9	Deutsche Bank AG	
10	Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank AG	
11	Danske Bank A/S	Finanstilsynet (Danmarks finansiella tillsynsmyndighet)
12	Alpha Bank AE	Bank of Greece (Greklands centralbank)
13	Eurobank Ergasias	
14	National Bank of Greece	
15	Piraeus Bank	
16	Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	Banco de España (Spaniens centralbank)
17	Banco Santander SA	
18	BNP Paribas SA	Autorité de Contrôle Prudentiel (ACP) Banque de France (Frankrikes centralbank)
19	Crédit Agricole Group	
20	Groupe BPCE	
21	Société Générale SA	
22	OTP Bank Nyrt.	Ungerns finansiella tillsynsmyndighet (HFSA)
23	Allied Irish Banks, Plc	Central Bank of Ireland (Irlands centralbank)
24	Bank of Ireland	
25	Intesa Sanpaolo SpA	Banca d'Italia (Italiens centralbank)
26	UniCredit SpA	
27	ABN AMRO Group NV	De Nederlandsche Bank (DNB) (Nederländernas centralbank)
28	ING Bank N.V.	
29	Rabobank Group	
30	DNB Bank ASA	Finanstilsynet (Norges finansiella tillsynsmyndighet)
31	Banco Comercial Português SA	Banco de Portugal (Portugals centralbank)

32	Nordea Bank AB	Finansinspektionen (Sveriges finansiella tillsynsmyndighet)
33	Skandinaviska Enskilda Banken AB	
34	Svenska Handelsbanken AB	
35	Swedbank AB	
36	Barclays Plc	Financial Services Authority (FSA) (Storbritanniens tillsynsmyndighet för finansiella tjänster)
37	HSBC Holdings Plc	
38	Lloyds Banking Group Plc	
39	Royal Bank of Scotland Group Plc	

Bilaga 2

Mall för återhämtningsplaner

Mallen är uppdelad i tre huvudkapitel. I det första kapitlet (A) ska allmän men utförlig information om institutet, styrningsstrukturen med avseende på koncernåterhämtningsplanen samt en sammanfattning av de viktigaste slutsatserna från planen anges. Det andra kapitlet (B) utgör kärnan i koncernåterhämtningsplanen, det vill säga de antaganden som ligger till grund för förteckningen över tillgängliga alternativ i en krissituation samt en bedömning av genomförandet och effekterna av respektive alternativ. I det tredje kapitlet (C) ska institutet ange de åtgärder som det planerar att vidta för att underlätta uppföljning och uppdateringar samt hur koncernåterhämtningsplanen ska verkställas i händelse av en kris.

A. Allmän översikt

Den allmänna översikten utgör en integrerad del av återhämtningsplanen. Den ska innehålla en sammanfattning av planen samt bakgrundsinformation om koncernens struktur och styrningen av planen.

a) Sammanfattning av planen:

I detta avsnitt ska institutet sammanfatta de viktigaste slutsatserna i sin återhämtningsplan. Sammanfattningen ska minst innehålla följande uppgifter:

- De viktigaste faktorerna i planens olika avsnitt.
- I tillämpliga fall, de viktigaste ändringarna sedan den senaste uppdateringen.
- En allmän översikt av de åtgärder som måste vidtas innan planen slutförs/uppdateras.

b) Beskrivning av koncernen:

Den första delen av en återhämtningsplan utgörs av en allmän översikt av institutets juridiska struktur (inbegripet betydande filialer), dess verksamhet samt ömsesidiga beroendeförhållanden mellan koncernens olika enheter. Detta avsnitt ska innehålla uppgifter om institutets huvudsakliga verksamhet och kärnaffärsområden, som ska ordnas in i den juridiska strukturen. Dessutom ska en översikt av de ömsesidiga beroendeförhållandena inom koncernen lämnas. Följande uppgifter ska minst anges i detta avsnitt:

- En allmän beskrivning av de huvudsakliga verksamheterna, inbegripet en diskussion om institutets övergripande strategi och affärsmodell. Institutet ska också ange och motivera sina kärnaffärsområden samt de jurisdiktioner där institutet bedriver sin huvudsakliga verksamhet.
- Följande punkter ska kartläggas (och beskrivas i detalj):

-
- ▶ De juridiska och operativa strukturerna (som även bör innefatta ett organisationsschema som visar affärsenheter, de juridiska enheter som dessa affärsenheter ingår i, verksamhetsområden samt personaluppdelning per affärsenhet).
 - ▶ De juridiska och finansiella strukturerna (med en uppdelning av omsättning, kassaflöden, likvida tillgångar, finansieringsbehov, stora exponeringar, resultaträkning och primärkapital per juridisk enhet).

Kartläggningen bör inte omfatta samtliga enheter, utan bör inriktas på betydande filialer och juridiska enheter. En betydande filial eller juridisk enhet definieras på följande sätt:

- ▶ En enhet som väsentligt bidrar till koncernens vinst eller finansiering, eller innehar en stor andel av dess tillgångar eller kapital.
- ▶ En enhet som bedriver central kommersiell verksamhet, kärnaffärsområden och vitala funktioner.
- ▶ En enhet som fullgör centrala operativa, riskrelaterade eller administrativa funktioner (t.ex. it-funktioner).
- ▶ En enhet som bär en väsentlig risk som vid värsta tänkbara scenario skulle kunna äventyra koncernens överlevnad.
- ▶ En enhet som inte kan avyttras eller avvecklas utan att utlösa en stor risk för koncernen som helhet.
- ▶ En enhet som är betydande för den finansiella stabiliteten i det land där den är verksam.

Det krävs ingen detaljerad information om enheter som inte har en väsentlig inverkan på koncernens verksamhet, kapitalstruktur eller styrning och som inte är systemviktiga i det land där de är etablerade.

- ▶ En beskrivning av koncerninterna finansiella kopplingar mellan de juridiska enheterna. Detta omfattar en diskussion om alla befintliga betydande koncerninterna exponeringar och finansieringsförhållanden samt av kapitalrörligheten inom koncernen och koncerninterna garantier, under både normala tider och kristider.
- ▶ En beskrivning av vitala eller systemviktiga funktioner som fullgörs av koncernen. Detta gäller huvudsakligen externa funktioner som betalningssystem och tjänster som tillhandahålls till andra institut, men även centraliserade funktioner som är vitala för koncernen, som likviditetsförvaltning, säkerhetshantering, it, tillgång till marknadsinfrastrukturer (som mottagare och leverantör), administrativa och operativa funktioner samt uppdragsavtal.

c) *Diskussion om den interna styrningen:*

En diskussion om den interna styrningen med avseende på återhämtningsplanens utformning, godkännandeförfarande och styrningsmetoder i det fall planen måste tillämpas i en krissituation. Detta avsnitt ska minst innehålla en beskrivning av följande:

- Förfarandet för utarbetandet av planen: vilka personer som ansvarade för utarbetandet av de olika delarna av återhämtningsplanen, en diskussion om hur planen integreras och inbegrips i förvaltningen av företaget och i den övergripande riskhanteringsramen för koncernen med beaktande av koncernens riskaptit (samt eventuella kopplingar till stresstester).
- Vem som har godkänt den gällande versionen av planen, om den verkställande ledningen varit involverad och om den interna och/eller externa revisorn och/eller riskkommittén har granskat planen. Koncernen bör lämna en bekräftelse på att återhämtningsplanen har godkänts av styrelsen och/eller tillsynsmyndighet.
- Styrning av återhämtningsalternativ i en krissituation: en beskrivning av hur eskaleringsprocessen (om relevant) är utformad. Beslutsprocessen vid aktivering av planen ska också beskrivas detaljerat. Här krävs uppgifter om vilka personer som deltar i processen, under vilka förhållanden planen ska aktiveras, de förfaranden som ska följas, de kriterier som avgör vilket alternativ som ska användas och en beskrivning och bedömning av hur ledningens informationssystem styrs och om systemen kan tillhandahålla nödvändig information på kort varsel.
- Institutets förfaranden för att uppdatera koncernplanen: en beskrivning av vem som har ansvaret för att hålla planen uppdaterad, hur ofta planen kommer att uppdateras samt en beskrivning av det förfarande som ska följas om planen måste uppdateras för att motsvara väsentliga förändringar som påverkar institutet eller dess verksamhetsförhållanden.

B. Återhämtningsplanens centrala komponenter

Syftet med en återhämtningsplan är inte att förutsäga vilka faktorer som kan utlösa en kris, utan att bedöma om de tillgängliga alternativen för att motverka en kris är tillräckligt robusta och varierade för att hantera en rad olika chocker. En central komponent i återhämtningsplanen är därför en strategisk analys som identifierar företagets kärnaffärsområden och anger de viktigaste åtgärderna som ska vidtas i förhållande till dessa samt övriga komponenter som spelar in i en stressituation. Det andra kapitlet utgörs därför av en "meny" med alternativ, som består av en rad möjliga återhämtningsalternativ för att bemöta en situation av finansiell stress, vare sig det handlar om en idiosynkratisk kris (överreaktion) eller en systemkris, samt en bedömning av alternativens genomförbarhet och verkan. Minst följande uppgifter bör lämnas i detta avsnitt:

a) *En allmän översikt av återhämtningsalternativen*

Syftet är att lämna en allmän beskrivning av alla återhämtningsalternativ som kan komma på fråga och vilka åtgärder som måste vidtas för ett snabbt verkställande av alternativen (dvs. när återhämtningsindikatorerna aktiveras). Därefter följer en bedömning av i vilken utsträckning återhämtningsalternativen kan verkställas i olika scenarier/antaganden.

b) *Återhämtningsindikatorer*

Återhämtningsindikatorerna avgör tidpunkten för när ett institut börjar överväga och därefter beslutar om vilket återhämtningsalternativ (om något) som det kan behöva tillämpa för att reagera på en viss situation. Eftersom alla kriser är olika aktiverar återhämtningsindikatorerna inte automatiskt ett visst återhämtningsalternativ, utan tjänar snarare till att snabbt identifiera hur man lämpligast går vidare med återhämtningsplanen. Återhämtningsindikatorerna bör därför inte betraktas som trösklar som utlöser en obligatorisk, på förhand beslutad åtgärd, utan som en indikation på när en förnyad bedömning bör göras av återhämtningsalternativen och när man bör börja överväga att aktivera återhämtningsplanen. Återhämtningsalternativen utgör följaktligen en central komponent i eskalerings- och beslutsprocessen. I denna del av återhämtningsplanen bör institutet också lämna detaljerad information om hur återhämtningsindikatorerna inbegrips i dess övergripande riskhanteringsram och hur de anpassas till de faktorer som utlöser likviditets- eller kapitalberedskapsplaner samt kopplingar till institutets riskaptit.

Institutet förväntas precisera dessa särskilda återhämtningsindikatorer (inklusive exempel och metoder), och bör särskilt fastställa följande kvantitativa eller kvalitativa återhämtningsindikatorer:

- Solvens.
- Likviditet.
- Stresscenarier och försämrade villkor för verksamheten.

c) Antaganden och scenarier

För detta avsnitt ska institutet ta fram ett antal olika stressscenarier och göra en provisorisk bedömning av deras eventuella inverkan. Det viktiga här är alltså inte att identifiera nästa kris, utan att ta fram en uppsättning scenarier för att bedöma de olika återhämtningsalternativens effektivitet. På så sätt blir det möjligt att testa hur effektiva återhämtningsalternativen är. De måste vara utformade för att fylla sitt syfte (dvs. att återställa långsiktig bärkraft), även i andra situationer än de identifierade scenarierna och antagandena.

Institutet förväntas ange ett antal olika scenarier som minst bör täcka följande typer av finansiell stress (institutet ska i varje fall skilja mellan långsamt och snabbt utvecklande finansiell stress):

- ▶ Idiosynkratisk chock.
- ▶ Systemchock.
- ▶ En kombination av dessa.

Scenarierna bör vara utformade så att de skulle ha en allvarlig negativ inverkan på institutet. Institutet bör välja scenarier som bedöms kunna utlösa olika återhämtningsalternativ i återhämtningsplanen och scenarierna ska vara realistiska.

Institutet förväntas göra en provisorisk bedömning av varje scenarios inverkan på solvens, likviditet, finansiering och lönsamhet samt på de kärnheter och kärnaffärsområden som anges i organisationsbeskrivningen (avsnitt A).

d) Återhämtningsalternativ

I detta avsnitt ska de olika återhämtningsalternativen anges och bedömas. Återhämtningsalternativen är inte gängse åtgärder, utan åtgärder utöver den vanliga verksamheten. Alternativ att överväga kan vara extern rekapitalisering, avyttring av tillgångar, filialer eller affärsenheter eller av hela institutet, frivillig omstrukturering av skulder, minskad balansomsättning eller stärkande av likviditetspositionen. För varje identifierat återhämtningsalternativ förväntas institutet lämna en allmän beskrivning av åtgärderna och kartlägga möjliga hinder för verkställandet. Dessutom förväntas institutet lämna följande analyser för varje alternativ:

- En **konsekvensbedömning** av återhämtningsalternativen, som minst bör omfatta en bedömning av följande aspekter:
 - ▶ Finansiell och operativ inverkan: dvs. beräknad inverkan på solvens, likviditet, finansieringsposition, lönsamhet och verksamheten i sig. Verkningarna bör bedömas provisoriskt, i både en normal situation och enligt olika stressscenarier. Institutet bör dessutom tydligt ange de enheter i koncernen som kan påverkas av alternativet eller delta i genomförandet.

-
- ▶ Extern inverkan: uppskattad inverkan på vitala eller systemviktiga funktioner som bedrivs av institutet samt på andra marknadsdeltagare, kunder, anställda, kreditgivare och aktieägare.

Värderingsantaganden och alla andra antaganden, bland annat om tillgångars säljbarhet, andra finansiella instituts beteende etc. bör tydligt anges i konsekvensbedömningen.

- **Riskbedömning:** Institutet förväntas analysera de risker som är förknippade med varje alternativ. Detta omfattar både risker för att alternativet i fråga inte kan verkställas (genomförbarhet) och risker till följd av verkställandet (systemkonsekvenser).

- ▶ Genomförbarhet: Institutet ska besvara följande frågor: i) uppskattad framgångsfrekvens på en skala samt en motivering, ii) vilka faktorer som kan minska effektiviteten och hur de kan begränsas, och iii) vilka faktorer som skulle göra det omöjligt att genomföra alternativet. Faktorerna bör minst omfatta juridiska, operativa, verksamhetsmässiga och finansiella risker samt ryktesrisker (inbegripet risken för nedvärdering).

Bankerna uppmanas också att diskutera eventuella erfarenheter av genomförande av ett sådant eller liknande återhämtningsalternativ.

- ▶ Systemomfattande konsekvenser: Institutet bör identifiera eventuella systemomfattande konsekvenser av verkställandet av ett alternativ samt inverkan på en framtida rekonstruktion om återhämtningsalternativen inte är effektiva.

Om betydande hinder eller svårigheter har identifierats bör instituten ange lösningar på dessa eventuella problem.

- **Beslutsprocess:** Här ska institutet beskriva den interna beslutsprocessen i det fall ett återhämtningsalternativ måste verkställas, inbegripet vilka åtgärder som ska vidtas vid vilken tidpunkt samt berörda parter, fram till dess att alternativet verkställs. Om tidpunkterna är okända kan uppskattade tidsintervall anges, tillsammans med en hänvisning till de faktorer som kan påverka dessa.

e) *Operativ beredskapsplan*

Institutet förväntas ta fram en operativ beredskapsplan för varje återhämtningsalternativ, med en beskrivning av hur verksamheten kan upprätthållas under en återhämtningsalternativet verkställs. Detta omfattar minst en analys av den interna verksamheten (t.ex. it-system, leverantörer och personalavdelningens verksamhet) och institutets tillgång till marknadsinfrastruktur (t.ex. system för clearing och avveckling, betalningssystem, ytterligare krav med avseende på säkerheter).

Om alternativet omfattar separation av en enhet från koncernen förväntas institutet också visa att separerade enheter kan fortsätta sin verksamhet utan stöd från koncernen.

f) *Kommunikationsplan*

Institutet förväntas lämna in en detaljerad kommunikationsplan samt en analys av hur planen kommer att genomföras under en återhämtning. En bedömning av eventuell inverkan på verksamheten och den finansiella stabiliteten i allmänhet ska också göras för varje återhämtningsoption.

Kommunikationsplanen bör omfatta följande:

- Intern kommunikation till personal, fackföreningar etc.
- Extern kommunikation till aktieägare, motparter, finansmarknader/investerare, marknadsinfrastrukturer, allmänheten/insättare och myndigheter (inklusive tillsynskollegiet).

g) *Informationsstyrning*

Institutet förväntas lämna en allmän beskrivning av sin informationsstyrningspolicy. Institutet bör särskilt ange hur koncernen ser till att rätt information finns tillgänglig på kort tid i en stressituation så att rätt beslut kan fattas. Varje återhämtningsoption bör analyseras separat. Institutet bör ange de särskilda informationsbehoven för varje alternativ och ska visa att det har kapacitet att tillhandahålla nödvändig information.

Dessutom ska banken också beskriva hur den i en krissituation snabbt kan lämna nödvändig information till myndigheterna så att de kan bedöma läget. Informationen kan exempelvis omfatta följande:

- Faktiska koncerninterna exponeringar genom koncerninterna garantier och lån.
- Faktiskt antal ömsesidiga transaktioner.
- Faktiska belopp för likvida tillgångar i moderbolaget samt filialer.
- Poster utanför balansräkningen.
- Bankens faktiska största exponeringar mot andra finansiella institut och bolag.

C. Uppföljning

Återhämtningsplanen är inte bara en plan, utan en hel process som ska integreras i förvaltningen av institutet. Allteftersom nya erfarenheter görs kan organisationsändringar bli nödvändiga, antingen för att underlätta uppdateringar av planen, det framtida genomförandet och övervakningen av återhämtningsindikatorerna, eller om institutet har identifierat hinder som kan komplicera verkställandet av återhämtningsalternativen. Organisationen kommer sannolikt att behöva överväga uppföljningar eller korrigerande åtgärder. I detta avsnitt ska en detaljerad beskrivning av sådana åtgärder lämnas. Följande åtgärder bör övervägas:

- Förberedande åtgärder som kan vidtas för att säkra ett effektivt genomförande av återhämtningsalternativen (t.ex. åtgärder för att förkorta genomförandetiden och maximera fördelarna).
- Områden som kan förbättras (inbegripet nya antaganden, nya återhämtningsalternativ, ändringar av koncernens/institutets organisation, förvaltning, personalutbildning, simuleringsövningar etc.).

För varje uppföljning eller korrigerande åtgärd förväntas institutet ange skäl för att åtgärden övervägs samt en tidsram för genomförandet.

4. Återkoppling på det offentliga samrådet

När det gäller kravet i artikel 16 i EBA-förordningen att genomföra ett öppet offentligt samråd innan en rekommendation utfärdas vill EBA påminna om att ett diskussionsdokument om samma ämne redan har offentliggjorts och att intressenterna har lämnat sina synpunkter, som har offentliggjorts på EBA:s webbplats. En del av dessa synpunkter har tagits i beaktande i den reviderade mall som bifogas denna rekommendation. I artikel 16 anges att samråd ska genomföras ”i tillämpliga fall” (se artikel 16.2 i EBA-förordningen). De synpunkter från intressenterna som inkommit på myndighetens diskussionsdokument var övervägande positiva och de synpunkter som har bedömts vara lämpliga har beaktats i den reviderade mallen. EBA drar därför slutsatsen att det inte är lämpligt att genomföra ännu ett samråd. Den bifogade mallen var i själva verket ämnet för ovan nämnda diskussionsdokument och ett offentligt samråd skulle därför inte ge ytterligare mervärde, utan skulle i stället försena utfärdandet och det EU-omfattande genomförandet av rekommendationen.

5. Bekräftelse av att riktlinjerna och rekommendationerna följs

Datum:

Medlemsstat/EES-land:

Behörig myndighet:

Riktlinjer/rekommendationer:

Namn:

Befattning:

Telefonnummer:

E-postadress:

Jag är bemyndigad att på min behöriga myndighets vägnar bekräfta att riktlinjerna/rekommendationerna följs: **Ja**

Den behöriga myndigheten följer eller har för avsikt att följa riktlinjerna och rekommendationerna:

Ja **Nej** **Delvis**

Min behöriga myndighet följer inte och har inte för avsikt att följa riktlinjerna och rekommendationerna, av följande **skäl** ⁽¹⁾:

Uppgifter om delvis efterlevnad samt motivering:

Bekräftelsen ska skickas till compliance@eba.europa.eu. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Vid delvis efterlevnad: angivelse av de aspekter som följs respektive de som inte följs samt skälen till att de respektive tillämpningsområdena inte följs.

⁽²⁾ Bekräftelser som skickas via andra kommunikationskanaler, t.ex. om bekräftelsen skickas till en annan e-postadress eller per e-post men utan det tillämpliga formuläret, är inte giltiga.